

PBT-A-50209/2011. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület O.D. által meghatalmazással képviselt dr. L.D. (a továbbiakban: Kérelmező) az ABC Bank (a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen 2011. augusztus 5. napján benyújtott és 2011. augusztus 26. napján hiánypótlással kiegészített kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2011. október 11. napjára kitűzött és határozathozatalra 2011. október 25. napjára elhalasztott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlja a pénzügyi szolgáltatónak, hogy a 2005. január 11. napján xxx számú ingatlanépítési kölcsönszerződés vonatkozásában a jövőben az ügyleti év fordulójakor készítendő kamatértékesítőiben a Kérelmező részére tüntesse fel a finanszírozó jelzáloglevél megnevezését, annak kibocsátási időpontját. A Pénzügyi Békéltető Testület előírja a pénzügyi szolgáltató számára, hogy a kamattámogatott kölcsönszerződések esetében vizsgálja felül, hogy kamatértékesítői megfelelnek-e a kölcsönszerződésekben, hatályos jogszabályokban, illetve a pénzügyi szolgáltató által 2009. szeptember 16. napján aláírt Magatartási Kódexben foglalt átláthatóság és közérthetőség követelményeinek, továbbá az egyes ügyleti kamatperiódusok váltásakor az ügyleti kamatláb változása esetén számszakilag is támassza alá, hogy melyek voltak azok a - a kölcsönszerződés 3.5. pontjában felsorolt - gazdasági-pénzügyi tényezők, melyek a kamatláb adott irányú módosulását előidézték, illetve ezek a tényezők milyen irányban és milyen mértékben változtak az előző kamatperiódus időszaka alatt.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül tájékoztassa a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsát az ajánlás végrehajtásáról, azaz küldje meg annak a közgazdasági magyarázatnak a szövegmintáját, amelyet az ajánlás végrehajtásával kapcsolatosan kialakított.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl - az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - akkor is kérheti a Fővárosi Bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület - a Kérelmező nevének megjelölése nélkül - jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület a kérelem 1. és 3. részei tekintetében a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 93.§ (3) bekezdésének d) pontja alapján megalapozatlanság miatt, az eljárást megszünteti.

A Pénzügyi Békéltető Testület a kérelem 2. része tekintetében nem rendelkezik hatáskörrel, így az érintett rész vonatkozásában a kérelmet elutasítja.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 93. § (3) bekezdés d) pontja, 94.§-ának b) pontja, 97.§-a, valamint 100.§-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2011. augusztus 5. napján érkezett és 2011. augusztus 26. napján hiánypótlással kiegészített kérelmet terjesztett elő a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. A kérelem tárgya a felek közötti kölcsönszerződésben alkalmazott ügyleti kamatláb mértéke számításából eredő fizetési kötelezettség mértékének vitatása volt.

A felek 2005. január 11. napján xxx azonosítószámmal közjegyzői okiratba foglalt ingatlanépítési kölcsönszerződést kötöttek. Az állami kamattámogatású kölcsön összege 15.000.000,- HUF, futamideje 20 év, végső lejárat 2025. február 3. napja volt. A jelzáloglevéllel kamattámogatott kölcsön éves kamatperiódusú, az első ügyleti évben a kamatláb éves mértéke 5,5% volt. A felek között kialakult jogvita a kamattámogatott kölcsön 2010. március 3-tól és 2011. március 3-tól esedékes éves kamatláb mértéke eltérő

számítása tekintetében keletkezett. Kérelmező álláspontja szerint e két ügyleti kamatévben a pénzügyi szolgáltató magasabb ügyleti kamat megfizetését írta elő Kérelmező számára, így ő a meghallgatás időpontjáig, azaz 2011. október 25. napjáig 233.103,- HUF-al többet fizetett a jogszabályban előírnál.

A Kérelmező négy pontban rögzítette a Pénzügyi Békéltető Testület döntésére irányuló indítványát:

- 1) egyrészt kérte a pénzügyi szolgáltató és a Pénzügyminisztérium közötti Megállapodás teljes szövegének átadására kötelezni a pénzügyi szolgáltatót tekintettel arra, hogy korábban a pénzügyi szolgáltatóhoz benyújtott panaszára adott, 2011. június 17-i válaszában a pénzügyi szolgáltató erre a megállapodásra (a továbbiakban: Megállapodás) hivatkozott;
- 2) másrészt kérte a Pénzügyi Békéltető Testülettől annak megállapítását, hogy a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I.31.) számú Kormányrendeletnek (a továbbiakban: Kormányrendelet) elsőbbsége van a fenti Megállapodással szemben, továbbá indítványozta, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület mondja ki a Megállapodás érvénytelenségét ott, ahol az a Kormányrendeletnek ellentmond;
- 3) harmadrészt a Kérelmező kérte az általa - álláspontja szerint - többletbefizetésként teljesített 233.103,- HUF befizetés és késedelmi kamatainak a pénzügyi szolgáltató általi megtérítését;
- 4) negyedrészt a Kérelmező a pénzügyi szolgáltatót arra kérte kötelezni, hogy a pénzügyi szolgáltató a jövőbeli ügyleti kamatértékesítésben tüntesse fel számára és valamennyi érintett pénzügyi szolgáltatói ügyfél részére a finanszírozó jelzáloglevél megnevezését, annak kibocsátási időpontját.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában a kérelem elutasítását kérte a Pénzügyi Békéltető Testülettől annak egyes elemeire vonatkozóan a hatáskör hiánya, más részeire vonatkozóan a kérelem megalapozatlansága miatt. A pénzügyi szolgáltató álláspontja az egyes kérelmezői indítványokkal kapcsolatban a következő volt:

- 1) A pénzügyi szolgáltató és a Pénzügyminisztérium közötti Megállapodás teljes iratanyagát nem áll módjában kiadni, mivel az üzleti titkot is tartalmaz. A pénzügyi szolgáltató szerint a Pénzügyi Békéltető Testület a kérelem e részének tekintetében nem rendelkezik hatáskörrel;
- 2) A pénzügyi szolgáltató szerint a Kormányrendelet és a Megállapodás nem tartalmaz egymásnak ellentmondó elemeket és a Pénzügyi Békéltető Testület a kérelem e részének tekintetében sem rendelkezik hatáskörrel;
- 3) A kamatláb mértékével összefüggésben a pénzügyi szolgáltató véleménye az, hogy a kamat meghatározása a jogszabályoknak, a saját Üzletszabályzatának, az aktuális Kondíciós Listának és a Pénzügyminisztériummal aláírt Megállapodásnak megfelelően történt, számszaki hiba nem történt, kamatszámítása helyes volt.
- 4) A finanszírozó jelzáloglevélre vonatkozó kéréssel kapcsolatosan a pénzügyi szolgáltató kifejtette, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület a kérelem azon részében, mely szerint kerüljön feltüntetésre a kamatértékesítésben a finanszírozó jelzáloglevél megnevezése és a kibocsátás időpontja nem rendelkezik hatáskörrel.

A fentiek alapján a pénzügyi szolgáltató egyezségi ajánlatot nem tett.

A Pénzügyi Békéltető Testület az eljárásban 2011. október 11. napjára meghallgatást tűzött ki, melyet az egyezség létrehozása reményében 2011. október 25. napjára halasztott. Az eljáró tanács a rendelkezésére álló iratok, dokumentumok, valamint a meghallgatáson elhangzottak alapján az alábbiakat állapította meg:

- 1) A kérelem indokoltságát illetően az eljáró tanács úgy döntött, hogy a Kérelmező kérelmének első része, melyben részben a pénzügyi szolgáltató és részben a Pénzügyminisztérium által megkötött Megállapodás teljes szövegét kéri számára átadni, megalapozatlan. Ezen dokumentum a pénzügyi szolgáltató oldaláról egy üzleti-pénzügyi megállapodás. A pénzügyi szolgáltató nyereségorientált gazdasági társaság, és mint ilyen, köthet olyan megállapodást, amely tartalmazhat üzleti titkot. Az üzleti titok fogalmát a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996.évi CXII. törvény 49. §-ának (1) bekezdése alapján a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 81.§-ának (2) bekezdése határozza meg. Eszerint az üzleti titok gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult – ide nem értve a magyar államot – jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené, vagy veszélyeztetné és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. A pénzügyi szolgáltató a csatolt Megállapodást és abban foglaltakat üzleti titoknak minősítette – és ezzel a minősítéssel bocsátotta a Pénzügyi Békéltető Testület rendelkezésére –, melyet az eljáró tanács a pénzügyi békéltetés keretein belül elfogadott. Az eljáró tanács megállapította, hogy a felek közötti kölcsönszerződés a Megállapodás tartalmára sem egészében, sem részleteiben közvetlenül nem hivatkozik, így arra Kérelmező sem hivatkozhat. A Pénzügyi Békéltető Testület megállapította, hogy a pénzügyi szolgáltatót terhelő általános tájékoztatási kötelezettsége elsődlegesen a Hirdetmény, az Általános Szerződési Feltételek és az

Üzletszabályzat közzétételére vonatkozik, különös tájékoztatási kötelezettsége a személyes adatok, információk tekintetében pedig a felek közötti levelezés.

Az eljáró tanács nem osztotta a pénzügyi szolgáltató azon álláspontját, hogy Kérelmező kérelmének e tekintetben való vizsgálatára, valamint a nevezett üzleti titkot tartalmazó dokumentum megismerhetőségének mérlegelésére nincs hatásköre. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) V. fejezete alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) szervezeti egysége, tagjai a Psztv. 79. §. (1) bekezdése szerint a PSZÁF köztisztviselői, akikre a titoktartási kötelezettség ugyanúgy vonatkozik, mint a szervezet többi köztisztviselőjére. A Psztv. 30. § (1) bekezdése szerint „A Felügyelet köztisztviselői kötelesek a feladatkörük ellátása során tudomásukra jutott banktitkot, fizetési titkot, értékpapírtitkot, pénztártitkot, biztosítási titkot, foglalkoztatói nyugdíjtitkot és üzleti titkot megőrizni. Ez a kötelezettség a köztisztviselői jogviszony megszűnését követően is fennmarad.”

Az eljáró tanács szerint, amennyiben Kérelmező azt vélelmezi, hogy a nevezett Megállapodás a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. tv. szerinti közérdekű adatot tartalmaz, és ő ezt meg kívánja ismerni, akkor ezen igényével közvetlenül az adatgazda közigazgatási szervhez, tehát a Pénzügyminisztérium jelenlegi jogutódjához a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, azon belül az Adó - és Pénzügyekért Felelős Államtitkárságához kell fordulnia. A fentiek alapján az eljáró tanács Kérelmező kérelmének ezt a részét megalapozatlannak tekintette és e részében az eljárást megszüntette.

2) Az eljáró tanács a Kérelmező kérelmének második részét illetően, mely szerint kéri a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy mondja ki a Kormányrendelet elsőbbségét a Megállapodással szemben, továbbá, hogy mondja ki a Megállapodás érvénytelenségét ott, ahol az a Kormányrendeletnek ellentmond, megállapítja, hogy ebben a tekintetben a Pénzügyi Békéltető Testületnek nincs hatásköre. A 12/2001. (I.31.) számú Kormányrendelet 12. §-a az állam és a pénzügyi szolgáltató, mint xxx hitelintézet közötti jogviszonyban a pénzügyi szolgáltató által kibocsátott jelzáloglevél után igénybe vehető állami kamattámogatás együttes, konjunktív feltételeit határozza meg, így megjelöli, hogy milyen feltételeknek kell megfelelnie a finanszírozott jelzáloghitel ügyletnek, rendelkezik a kamattámogatás mértékéről, és szabályozza a pénzügyi szolgáltató által az államtól igényelhető kamat-támogatás igénybevételének feltételeit. A Psztv. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a Pénzügyi Békéltető Testület hatáskörébe és illetékességébe tartozik a fogyasztó és a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy között – a nyújtott szolgáltatással kapcsolatban – létrejött szerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügy (a továbbiakban: pénzügyi fogyasztói jogvita) bírósági eljáráson kívüli rendezése.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Testületnek nincs hatásköre az e pontban kérelmezettek szerint eljárni, mivel a kérelem e része nem a felek között 2005. január 11. napján megkötött xxx számú ingatlanépítési kölcsönszerződésben foglaltak vitatására irányul, hanem a pénzügyi szolgáltató és az állam nevében eljáró Pénzügyminisztérium (jogutódja: Nemzetgazdasági Minisztérium) közötti Megállapodásban foglaltaknak a Kormányrendelettel való egyezésének vitatására.

3) Az eljáró tanács Kérelmező kérelmének harmadik részét, melyben az általa többletkamatként megfizetett kamatösszeg késedelmi kamattal növelt összegének visszafizetését igényelte, megalapozatlannak ítélte meg. A kérelem e részének megítélésében - a fentiekre is tekintettel - a felek közötti kölcsönszerződés rendelkezései az irányadók. A kölcsönszerződés 3.5. pontja határozza meg azon külső tényezőket, gazdasági folyamatokat, amelyeknek a változása a Kérelmező által fizetendő ügyleti kamatláb növekedését eredményezheti. A szerződés szerint: „3.5. A Hitelező a Kölcsön ügyleti kamatlábát az egyes kamatperiódusok fordulónapján, a kezelési költség mértékét pedig az egyes ügyleti évek fordulónapján jogosult egyoldalúan megváltoztatni. A módosított kamatmérték meg kell egyezzen az érintett fordulónapokon érvényes, a Hitelező Hirdetményében jelen hiteltípusra közzétett mértékkel. A Hitelező a kamatnak és a kezelési költségnek az Adós számára kedvezőtlen változására azonban kizárólag az alábbi feltételek valamelyikének beállta esetén jogosult: a Hitelező által kibocsátott jelzáloglevelek kamatának emelkedése; a jelzáloglevelek állami kamattámogatásának változása és/vagy megszűnése; a tőke- és pénzügyi kamatlábak emelkedése; a jegybanki alapkamat emelkedése; a bankközi hitelkamatok emelkedése...”.

Az eljáró tanács szerint a Kérelmező által kifogásolt két évben, 2010-ben és 2011-ben is csökkent az éves ügyleti kamatláb, hiszen a 2009. márciustól érvényes 7,37%, 2010. március 3-tól 6,66%-ra, 2011. március 3-tól 6,06%-ra mérséklődött. A kifogásolt időszakban a Kérelmező által fizetendő ügyleti kamatláb mérséklődött, Kérelmező számára kedvezően változott.

A Pénzügyi Békéltető Testület rögzíti, hogy a pénzügyi szolgáltató helytelen jogértelmezése elősegítette, hogy Kérelmező félreértelmezze a jogszabályt, mivel Kérelmező tájékoztatásra és panaszának kivizsgálására irányuló megkeresésére válaszul a pénzügyi szolgáltató a korábban említett Kormányrendelet 12. §-ában foglaltakra hivatkozott. Ezzel a magatartásával a pénzügyi szolgáltató maga idézte elő, hogy a helytelen hivatkozás és a kamatértesítő hiányos tájékoztatásával együtt Kérelmező nem helytálló következtetésre jusson.

Az eljáró tanács megállapítja, hogy a hivatkozott Kormányrendelet 12. §-a nem a pénzügyi szolgáltató és Kérelmező közötti jogviszonyt, hanem az állam és a pénzügyi szolgáltató közötti jogviszonyban az állami kamattámogatás mértékének meghatározását szabályozza. A Kormányrendelet 12. §-a a III. Kamattámogatások fejezetén belül az 1. Jelzáloglevéllel finanszírozott hitelek kamattámogatása címet viseli, melynek (1) bekezdése rögzíti, hogy „Az állam a támogatott személyek részére nyújtott lakáscélú jelzáloghitelek kamatainak csökkentése érdekében xxx hitelintézet által kibocsátott jelzáloglevél kamattámogatásával támogatást nyújt. A támogatást a kibocsátó xxx hitelintézet azon jelzáloglevelei után jogosult igénybe venni, amelyekkel finanszírozott jelzáloghitel-ügylet az alábbi feltételeknek együttesen megfelel...”. A rendelet érintett szakasza az állam és a xxx hitelintézet közötti kamattámogatás együttes feltételeit, későbbi szakaszai annak mértékét szabályozzák, tehát ez a rendelet nem tartalmaz megállapításokat a felek (Kérelmező és pénzügyi szolgáltató) közötti jogviszonyra vonatkozóan. A Pénzügyi Békéltető Testület a felek közötti pénzügyi fogyasztói jogvitában és nem a pénzügyi szolgáltató állammal fennálló jogviszonyában rendelkezik hatáskörrel, ezért az eljáró tanács a kérelem ezen részét elutasította.

4) A Kérelmező negyedik indítványát, melyben azt kéri pénzügyi szolgáltatótól, hogy a jövőbeli ügyleti évfordulókor kamatértesítőiben tüntesse fel számára a finanszírozó jelzáloglevél megnevezését, annak kibocsátási időpontját, a Pénzügyi Békéltető Testület megalapozottnak ítéli meg.

Az eljáró tanács egyben elutasította a pénzügyi szolgáltató azon álláspontját, hogy Kérelmező kérelmének e tekintetben való vizsgálatára nincs hatásköre. A Psztv. V. fejezete tartalmazza a Pénzügyi Békéltető Testület működésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket. A Psztv. 78. § (1) bekezdése szerint a Pénzügyi Békéltető Testület feladatkörébe tartozik a Psztv. 4. §-a szerinti pénzügyi fogyasztói jogvita keretében a pénzügyi szolgáltató tájékoztatási kötelezettsége teljesítésének vizsgálata, különösen abban az esetben, ha a kérelmezői panasz kifejezetten e tájékoztatási kötelezettség elmulasztását nevezte meg. A Psztv. 83.§ (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a panasz elutasítása esetén a Psztv. 4.§ szerinti szervezet vagy személy (azaz a pénzügyi szolgáltató) köteles a fogyasztót írásban tájékoztatni arról, hogy panaszával a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete Pénzügyi Békéltető Testületének eljárását kezdeményezheti. Az elutasító döntésben meg kell adni a Pénzügyi Békéltető Testület levelezési címét. A fentiek alapján az eljáró tanács szerint a pénzügyi szolgáltató maga irányítja a kérelmezői panaszt elutasító levelében a Kérelmezőt a Pénzügyi Békéltető Testülethez jogorvoslatért, így maga jelöli ki az eljáró tanács hatáskörét a panaszban, így e kérelemrészben foglaltak tárgyalására is.

A Pénzügyi Békéltető Testület szerint a Kérelmező megalapozottan igényelte pénzügyi szolgáltatótól, hogy az ügyleti év fordulójakor készítendő kamatértesítőjében megfelelő részletettségű pénzügyi, piaci információval és indoklással magyarázza az éves kamatláb alakulását, változását. A felek közötti kölcsönszerződés 3.5. pontja az egyes ügyleti évek fordulónapján esedékes ügyleti kamatláb nagyságát befolyásoló tényezőket sorolja fel. Mivel ezek között a kibocsátott jelzáloglevelek kamatának alakulása is szerepel, Kérelmező joggal tart igényt a nevezett információ megadására, mivel ez az ő ügyleti kamatlábjának alakulására is hatással van. Az eljáró tanács álláspontja szerint a Kérelmező megalapozottan hivatkozott arra, hogy a pénzügyi szolgáltató nem nyújtott kellő részletességű, megfelelő mélységű tájékoztatást az ügyleti kamatláb évenkénti változásainak okait illetően. Habár a pénzügyi szolgáltató szűken értelmezett kötelezettségének eleget tett kamatértesítőiben, az általa is aláírt Magatartási Kódex kiterjeszti a pénzügyi szolgáltatók tájékoztatási kötelezettségét a transzparencia követelménye tekintetében. Ennek a tágabbá vált átláthatósági, közérthetőségi és követhetőségi követelménynek már nem teljesen felelt meg a pénzügyi szolgáltató 2009. szeptember 16. óta.

A Pénzügyi Békéltető Testület úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi szolgáltató jelen békéltetési eljárásban magatartásával több ponton is megsértette az általa 2009. szeptember 16-án aláírt Magatartási Kódex irányelveit, valamint a Ptk. 4. §-a szerinti együttműködési kötelezettségét.

A 2011. november 11-i meghallgatás elhalasztására az egyezség létrehozásának reményében pénzügyi szolgáltató kérésére került sor, ennek ellenére álláspontjában egyetlen ponton sem történt elmozdulás, egyezségkötésre irányuló valódi és érdemi lépést Kérelmező irányában nem tett. A pénzügyi szolgáltató Kérelmező négy témára kiterjedő kérelméből kettő esetében alaptalanul hivatkozott a Pénzügyi Békéltető

Testület hatáskörének hiányára. Végezetül, a pénzügyi szolgáltató válaszirata hiányos volt és érdemi indoklással nem támasztotta alá állításait, továbbá a pénzügyi szolgáltatónak a meghallgatáson résztvevő képviselője elégtelen színvonalú pénzügyi-szakmai felkészültségről tett tanúbizonyságot. A pénzügyi szolgáltató a fenti, folytatólagosan elkövetett magatartásával nem segítette elő az eljáró tanács sikeres békéltetői tevékenységét, azaz az egyezség létrehozását.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa fenti ajánlását e szempontok mérlegelése és megítélése alapján alakította ki.

Budapest, 2011. november 10.

Felföldi Ágnes s.k.,
eljáró tanács tagja

dr. Tóth Andrea s.k.,
az eljáró tanács elnöke

dr. Lajkó Ildikó Erzsébet s.k.,
eljáró tanács tagja